

De oude visser.

Het was een mooie zomeravond. Het schemerde al een beetje toen die engel kwam welke wij bij zijn meer volkse bijnaam kennen als *magere Hein*.

Hij tikte de oude visser zacht op zijn schouder om het schrikken zo lang mogelijk uit te stellen. De oude man draaide zich langzaam om op zijn visstoel en keek verbaasd omhoog. Verbaasd omdat hij de engel des doods nog niet verwachtte. Want de eindigheid paste nog lang niet bij de jeugdige passie waarmee hij aan de waterkant zijn hobby bedreef. Achter die vragende bruine ogen van de visser zag de engel scherp de boeken met alle beschreven levenservaringen van de man staan. Die zouden nu allemaal verloren gaan en eerlijk gezegd vond de engel dat altijd jammer. Maar zo ging dat nu eenmaal.

Al vanaf het prilste begin toen hij voor dit werk was aangesteld.

En de engel vroeg hem of hij nu eindelijk alles wist.

En de man zei, wijzend op zijn hengel: “ Ik ben nog lang niet uit gevist! “

Dit was het enige goede en zuivere antwoord dus verdween de doodsengel onverrichter zake naar waar hij vandaan was gekomen. Terug naar zijn onpeilbaar niets.

Toen de man thuis kwam en zijn spulletjes netjes in het schuurtje had opgeborgen schonk zijn vrouw hem een mok zwarte koffie in en vroeg: “ En, was het nog wat vanavond? “ ’t Ging wel, “ zei de man.

Rien Faasse december 2021

P.S.

Over het enige goede en zuivere antwoord gesproken!

Boven de bar van de visserskroeg stond op de glad transparant geverniste plank met sierlijke zwarte geschilderde letters de korte vraag: “ WIE WEET HET? “

Maar gelukkig daar onder ook het korte en enige juiste antwoord dat verdere discussie stop.

“ NIEMAND WEET HET! “